

ἜΤΟΣ Β'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἈΡΙΘ. 97

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 25

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1880.

Σχολιάζων ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὰς παρχιμονὰς τοῦ νέου ἔτους ἀνχώρησιν βουλευτῶν τινῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔλεγε μειδιῶν: «Οὐδένα δικατρέχω ἐγὼ κίνδυνον νὰ ἐγκραταλειφθῶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν μου, πρὶν ἢ λάβωσι τὸν μπωναμᾶν».

Ἀξίκα ἀποταμιεύσεως ἐν ταῦτ, δέλτοις τῆς ἱστορίας φέρεται ἡμῖν ἡ προχθὲς γενομένη δήλωσις ὑποψηφίου τινος πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ συζητήσει τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου δυναμένη νὰ συναψισθῇ ὡς ἀκολούθως: «Τὴν σύμβασιν ταύτην εὐρίσκω ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀσύμφορον, καταστρεπτικὴν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνος, οὐχὶ ὅμως ὅσον ἤθελεν εἶσθαι δι' ἐμὲ ἀσύμφορος ἢ ἀνοδος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη· τούτου ἕνεκα ψηφίζω ὑπὲρ τῆς συμβάσεως».

Ὁ Κ. Γλάδστων, κάτοχος ὄν τῆς λογικῆς ἐπιστήμης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρτης, στηρίζει μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, συνδυάζων τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴν ἀρνήσιν τῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μετὰ τοῦ γνωστοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅτι δύο ἀρνήσεις ποιοῦσι μίαν κατάρχσιν.

Εἰς προσεχῆ ἀναθεώρησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ἰάγκωτος τοῦ Σωτήρος, προστεθήσεται ἄρθρον δι' οὗ τὸ παράσημον τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ἐφόδιον ἀνάλογον πρὸς τὴν παρὰ τοῖς Καθολικοῖς, Viatique, θέλει ὅμως ἀπονέμεσθαι οὐ μόνον πρὸς ψυχορχοῦντας, ἀλλὰ καὶ πρὸς νεκρούς.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ὁ νόμος ὁ ὁποῖος προχάγει τοιαύτας συνεπεΐας...

Δουζίνας

Συγκοινωνία ἀνθρώπων ἐστὶ τοποκινήσις.

Κασιμάτης

Πρέπει ἐκάστη γωνία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποκτήσῃ τὰ δύο προσόντα τῆς τοποκινήσεως καὶ τῆς τοποσυνεννοήσεως.

Ὁ αὐτός

Ὅ,τι λέγετε κ. Πετιμεζᾶ εἶναι ζήτημα διὰ ζήτηματος.

Ὁ αὐτός

Συγκωνισμὸς καὶ περιορισμὸς ἐλεύθερος τί σημαίνει; Τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ αὐτός

Τόσαι ἀναρχοὶ νοσηλεύονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν...

Κότταρης

Ὅλοι λέγομεν, ὅτι ὅλοι ζητοῦμεν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος· ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι προτιμοῦμεν τὸ συμφέρον τῆς παρτίδος [καὶ ἔθηκε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον].

Ὁ αὐτός

Ἐγὼ ὀμιλῶ λογικῶς μὲ τὸ κεφάλι μου.

Λάππας

Ποίην δύνάμιν ἔχω νὰ φέρω ἡσυχίαν; Διὰ τοῦ ὀργάνου, τὸ ὅποσον ἔχω δὲν δύνάμει· ἡ γλῶσσά μου καὶ αὐτὴ ἐξήσθησε.

Πρόεδρος

Θέλω φωτίσει καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Παυλᾶς

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν νευτικῶν εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ πύσωσι βεδάκιως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κἀκίνομεν τὰς ἐπερωτήσεις.

Ζέρβας

Ἀφήσατέ με δὲν θὰ εἶπω τίποτε· ὅ,τι θὰ εἶπω θὰ εἶνε σχετικόν.

Δουζίνας

Ἡ ἀπονομή τῆς συντάξεως εἶναι περνομικὴ κατὰ τοῦ νόμου.

Λάππας

Τὸ πρόγραμμά σας εἶναι λόγοι, κρότοι, ψόφοι, θόρυβοι.

Πετμεζᾶς

Κύριοι ἐντὸς τῆς βουλῆς βλέπομεν μόνον ὀλίγα ζεύγη ἐν ἑκατέρῃ τῶν πτερύγων καὶ οὐχὶ βουλευτὰς πρὸς ἀπαρτίαν.

Δουζίνας

Φρονῶ ὅτι ἐπειδὴ εἰ κ. κ. βουλευταί, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον ἔχουν ἀνάγκη ἀτμοσφαιρας καὶ ἡλίου.

Ὁ αὐτὸς

Ἡ διοίκησις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχη περτωτισμὸν.

Τρικούπης

Ἡ πίστις τοῦ ἔθνους εἶναι ὡς ἡ περθένοσ ἡ ὅποιος δὲν ἐπιδέχεται ἀπροσέκτους ἀφᾶς.

Οικονόμος

Πρέπει νὰ χαλινώσωμεν τὸ ἀχαλίνωτον στόμα τῆς ἰσοβιότητος.

Κότταρης

Δὲν αἰσθάνομαι δίψην περρωότητος.

Δηλιγιάννης

Νὰ ἔλθουν οἱ Βραχμᾶνες καὶ οἱ Οὐλεμάδες νὰ φέρουν τὰ λεξικά τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Πετμεζᾶς

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν Ὄραν, τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ περρωθεῖτα ἐντύπωσις ἔκ τινος ποιήματος ἀπεγγεληθέντος ἐν τῷ νεκροταφείῳ κατὰ τὴν κηδεῖαν λίαν σεβαστοῦ προσώπου ὧστε οἱ πολυπληθεῖς ἀπερκαὶ ἐλησμονήσαν τὸν τόπον, ἔνθα εὐρίσκοντο, καὶ περρωγῶδῶς ἐχειροκρότησαν. Μὴ περρωθεῖντες ἐκεῖ, δὲν ἔχομεν γνῶσιν τοῦ περρωτατικοῦ τοῦτου ἢ ἐκ τῆς διηγήσεως τῆς Ὄρας. Ἐὰν τῷ ὄντι οὕτως ἐγένετο, ὀφείλομεν νὰ ὀμολογήσωμεν, ὅτι πᾶσα ἀῖθησις τοῦ περρωπτος, πᾶσα εὐλάθει, πᾶς σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκροὺς ἐξέλιπον ἤδη ἐντελῶς ἀπὸ τῆς κοινωνίας ταύτης, ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ, ἐνώπιον νεκροῦ, χειροκροτοῦσιν ὅπως εἰς τὸ θέκτρον. Οἱ δαίμονες καγγάζουσιν ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ, ἀλλ' οἱ συνετοὶ τῶν βροτῶν οἰκτεῖρουσι τοιαύτην κατὰστασιν, ἐν ἧ οὐδὲν πλέον μένει σεβαστὸν καὶ ἱερὸν, ἐν ἧ τὰ πάντα θεκτριζονται. Ὁ θάνατος, ἡ κηδεῖα, ὁ ἐνταφισμὸς εἶτι περ ἡμῖν ἀντικείμενον θερρωκευτικῆς τελετῆς, ἐχούσης τοὺς ἀπερρωκλίτους αὐτῆς κωνόνας. Οὐχὶ οἱ λαϊκοί, οἵτινες ἀμέσως δὲν εὐθύνονται, ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἀσύγνωστος μὴ περρωμεχίνουσα, μὴ περρωγγέλουσα τὰ δένοντα, καὶ πρὸ πάντων μὴ ἀπερρωρεούουσα ῥητῶς τὰ εἰς τὴν σεβασρότητα τῆς ἐσχάτης τελετῆς ἀπάδοντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἀνωτέρου κλήρου μὴ ἐπιτελοῦντος τὸ κηθῆκον τοῦ. Περὶ δὲ τῶν περρωγῶδῶς χειροκροτησάντων πολυπληθῶν ἀπερρωκτῶν, τί νὰ εἶπωμεν; Τί ἄλλο, εἰμῆ, ὅτι τὸ περρωτατικὸν τοῦτο, αὐτὸ καὶ μόνον, ἀρκεῖ νὰ χερρωκηρίση τὴν κωφότητα, ἵνα μὴ τι βερρωύτερον εἶπωμεν, τῆς κοινωνίας μας.

Μικ τῶν συνεκδέλων, ἡτις ἀπὸ κωρρω καθῆρησε τὰ κωρρωκαμῆνα εἶδωλα τῶν ἀρχαίων περρωδῶσεων, εὔχετα οἰωνεὶ νὰ ἀντικηκτασθη ἡ περρω ἐπικῆδειος ῥητορεῖα διὰ τῆς ποιήσεως. Καίτοι δὲν φαίνεται ἡμῖν δικαία ἡ συνεκδελφος πρὸς τόσους κλασικοὺς συγγρόνους ῥητορας τῆς Ἑλλάδος, οὐχ ἡττον συμερρωζόμεθα τὴν γνῶμην ταύτην, καὶ εὐχόμεθα μάλιστα τὴν τελερρωποίησιν αὐτῆς. Ἡ ὀργανική μουσική ἀπὸ πολλῶν ἡδη ἐτῶν κωθιερῶθη εἰς τὰς κηδεῖας, ἡ ποιήσις ἀπὸ τινος ἐπιτυχῶς εἰσήθη εἰς αὐτάς, μένει ἡδη νὰ συνδυάσωμεν τὰς δύο ταύτας ἐκδηλώσεις τοῦ πάθους, καὶ νὰ διδάσκωμεν πρὸ τοῦ ἐνταφισμοῦ ἀπὸ τοῦ βῆματος τοῦ τύμβου τοῦ Τοσίττα κητῶν μελοδραματικῶν πρὸς ψυκαγωγίαν τῶν τεθλιμμένων ἀπερρωκτῶν. Μὴ ἀμυρρωβάλλομεν, ὅτι τὰ περρωγῶδη χειροκροτήματα, τὰ his, τὰ foga, καὶ κὶ ἀνθοδέσμη, θέλοσιν ἀφθῶνως ἀνικημῆσαι τοὺς κόπους τῶν φιλοκάλων ἀοιδῶν.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ Αἰῶνι δημωσιευθεῖσης δικητριβῆς τοῦ κ. Συγγροῦ κωρρωθῶμεν διὰ τὰ κωρρωκαρίτικα Ἀπερρωιωτικά: «...» Ἐχω ἀκόμη ἀναπαυμένην τὴν συνεῖδησιν, ὅτι εἰργάσθη ἀφιλοκερδῶς καὶ συνετέλεσα πρὸς ἀπερρωλλαγήν τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε ν' ἀπολέση τὰς συμπεθεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Ἱταλίας, ὧν σῆμερον τοιαύτην ἔχει ἀνάγκη.»